

UUDENKAUPUNGIN URHEILUMETSÄSTÄJÄT R.Y.

HISTORIIKKI

1972 - 1997

Laatinut: Ari Meskanen

HISTORIIKKI

FASAANEIDEN SIIRTOISTUTUKSET

70-luvun alku käytettiin pääasiassa fasaaneiden siirtoistutusten merkeissä. Linnut kotiutettiin mahdollisimman luonnonmukaisesti. Maastossa oli useammassa kohdin noin 2 x 4 metrin häkkejä joihin poikaset tuotiin ruokittavaksi, ja kun ne olivat kasvaneet riittävän isoiksi, niin häkistä nostettiin yksi seinä ylös jotta linnut voisivat vapaasti käydä ulkona, mutta kuitenkin halutessaan palata häkkiin ruokailemaan. Ruokinta ja lintujen hoito hoidettiin talkoo voimin, ja tähän tehtävään löytyikin kiitettävästi vapaaehtoisia seuran jäseniä.

Vuonna -73 järjestettiin ilmeisesti seuran historian ainoa fasaaneiden seuru metsästys, johon osallistuikin suuri joukko Uudenkaupungin Urheilumetsästäjien silloisista metsästäjistä. Siihenaikaan lupa metsästykseseen jouduttiin hakemaan lääninhallitukselta, josta saatiinkin lupa 30 kukon ampumiseen. jahti oli järjestetty Salmenkartanon maille, ja saaliiksi saatiin 2 tai 3 lintua.

Vuoteen -75 mennessä, kun istutukset lopetettiin, oli maastoon kotiutettu jo useampi sata fasaania mm. Torlahden, Salmenkartanon ja Heikkalan maille. Istutukset todettiin hyödyttömiksi, koska omavaraista fasaanikantaa ei syntynyt ja vanhatkin istukkaat kokivat luonnollisen kuoleman. Suurin syy fasaaneiden siirtoistutusten epäonnistumiselle oli ilmeisesti suuri tuhoeläinkanta (haukat, villikissat yms.), jota yritettiin kyllä harventaa esim. villikissojen osalta, siinä kuitenkin riittävän hyvin onnistumatta.

ARVASSALON HAULIKKORATA

Vuonna 1973 Uudenkaupungin Urheilumetsästäjät saivat oman haulikkoradan Arvassaloon. Uudenkaupungin kaupungin kanssa saatiin alueen vuokrasopimus allekirjoitettua ja talkoovoimin rata-alue kunnostettiin. Alue eristettiin piikkilangalla, sekä rakennettiin ampumapaikkoja, asetelineitä ja muuta radalla tarvittavaa kalustoa. Viranomaisten katselmuksen jälkeen rata oli virallisesti hyväksytty.

Radalle hankittiin tuolloin yksi savikiekkohaitin, joka heitti kolmeen eri suuntaan. myöhemmin rakennettiin alueelle myös Skeetrata.

Tähän asti haulikkoammuntaa oli harjoitettu melko ahkerastikkin metsästysmajan maastossa. Alueella pidettiin jopa kilpailujakin muiden seurojen kanssa.

HIRVENMETSÄSTYS UUM:SSÄ

Uudenkaupungin Urheilumetsästäjät pääsivät ensimmäisen kerran hirvenmetsästyksen makuun vuonna 1968 jolloin Pyhämaan Sisun mukana saatiin jahdata yhtä hirveä. Yhteisjahti Pyhämaan kanssa päättyi kuitenkin viisivuotta myöhemmin v. 1973 syistä joihin kukaan ei oikein osaa vastata. Siitä Urheilumetsästäjät saivatkin hyvän syyn alkaa synnyttää omaa hirviseuruetta. ensimmäinen itsenäinen hirvi jahti tapahtuikin syksyllä 1975. Silloin kaadettiin yksi iso hirvi ja kaksi vasaa. Peuroja tällä kaudella kaadettiin kaksi isoa ja kaksi vasaa.

Tuolloin vuonna 1975 metsästysalueen pinta-ala oli n. 1700 ha. Jahtiin osallistui 14 innokasta "punalakkia". Jahtipäällikön raskaan vastuun kanto tuolloin Erkki Kulmala. Myöhemmin jahtipäällikköinä toimivat Urmas Saari, Yrjö Jaatinen, Jorma Kinnunen, Timo Laine ja Erkki Kurki.

Seurueen säännöt olivat sikäli edistykselliset, että ne vaativat punaisen päähineen lisäksi jokaiselle myöskin punaisen liivin tai takin. Turvallisuuden ja riittävän ampumataidon saavuttamiseksi oli jokaisen lakisääteisen ampumakokeen lisäksi vuosittain osoitettava ampumataitonsa seuran omissa ampumakilpailuissa.

Ensimmäisen syksyn hyvin onnistuneesta jahdista innostuneena seuraava talvi ja kevättalvi kuuluivatkin tiiviisti peurojen ruokinnan merkeissä. Ruokintaa jatkettiin aina lumien sulamiseen asti. Kevät ja kesäaika käytettiin ampumataitojen kohentamiseen. Kalannin hirviradalla käytiin tiiviisti harjoitusten ja kilpailujen merkeissä. Riistapelto tehtiin putsaareen ja rehukaali kelpasi hirville hyvin.

Vuonna 1976 oli kaatolupiakin saatu jo reilummin, ja viisi isoa hirveä ja neljä vasaa kaatuikin yhdentoista päivän tehokkaan metsästyksen jälkeen.

Seuraava suuri tehtävä oli peijaisten järjestäminen. Maanomistajille lähetettyjen kutsujen perusteella ilmoittautui 72 henkeä. Peijaiset vietettiin Motelli Lännentiessä 13.11.1976. Tästä alkoi edelleen jatkuva, hirviseurueen maanomistajille järjestämä pr-tapahtuma perinne.

Joinakin vuosina hirvi jahti saatiin metsästäjien mielestä vähän turhankin nopeasti ohi. Tästä kertoo vuoden -91 hirviseurueen toimintakertomus seuraavaa:

Jahti aloitettiin 15.10.1991 Sundholmassa passittamalla Matalan tien varsi ja muut hirvien käyttämät kulkureitit. Passimiesten ei tarvinnut kauan odotella, kun Toivolan Hessun Rölly-koira löysi hirvikatran. Hirvet suuntasivat tällä kertaa kulkunsa kohti Matalantietä. Laumassa oli neljä hirveä, joista saaliiksi saimme yhden uroksen ja kaksi vasaa. Tässä vaiheessa harkitsimme jo jahdin lopettamista tältä päivältä, mutta alkuinnostus ja vietti saivat vallan ja päätimme siirtyä Korpisten saareen. Sielläkin meitä onnisti. Kellistimme seitsenpiikkisen sonnin. Syksyn hirvi jahti oli ohi!. Kellon osoittimet olivat hetkeksi pysähtyneet klo. 11.55:een. Historiamme lyhin jahti oli auttamattomasti loppu!!!.

Parhaat hirvi vuodet osuivat UUM:n alueilla, kuten muuallakin suomessa 70-luvun loppuun ja 80-luvun alkuun. Suurin kaatolupamäärä oli vuonna 1981 jolloin lupia saatiin kuuden ison ja viiden vasan kaatoon. Sen jälkeen lupamäärä on vakiintunut 2-3 isoon hirveen, ja samaan määrään vasoja.

Uudenkaupungin Urheilumetsästäjät ovat käyttäneet myönnetyt kaatoluvat kiitettävän hyvin hyödyksi. Ensimmäiset seitsemän vuotta kaatoprosentti olikin täydet 100 %. Vuoteen 1997 siirryttäessä on UUM:n hirviseurue kaatanut kpl isoja hirviä, ja kpl vasoja.

Seuran omat ampumakokeet - jotka ovat pakolliset seurueeseen kuuluville - lakisääteisten hirvikokeiden lisäksi, ovatkin tuoneet tulosta. Kertaakaan ei haavoittunutta eläintä ole jouduttu miehissä jäljittämään pitkiä matkoja, mikä olisikin seuran rikkonaisten maiden kannalta erittäin hankalaa.

Metsästysvuokrasopimukset

Syksyllä 1975 käytiin neuvotteluja Uudenkaupungin kaupungin kanssa umpeutuvien metsästysvuokrasopimusten uusimisesta. Urheilumetsästäjät pyrkivät muuttamaan sopimuksen sanamuotoa niin että myös kaupungin tulevaisuudessa hankkimat alueet kuuluisivat automaattisesti seuran metsästysalueisiin, ja metsästysoikeus saataisiin kaikkiin kaupungin maa-alueisiin. Tulevan sopimuksen nanmuodosta syntyiikin melkoinen knoflikti silloisen kaupungingeodeetin Markku Mikkolan kanssa, ja kiivasta sanavoihtoa käytiin myös Uudenkaupungin Sanomien sivuilla. Näin Uudenkaupungin Sanomat kirjoitti 25.10.1975

Hirvenä, jäniksenä, sorsana tai jonakin muuna riistaeläimenä saattavat uusikaupunkilaiset tulla ammutuiksi lähitulevaisuudessa, jos kaupunki tekee suunnittemansa metsästys sopimuksen. Ylimalkainen sopimus takaisi metsästysoikeuden kaikilla kaupungin omistamilla alueilla. Tämän mukaan metsästysmaiksi tulisivat mm. Sorvakon eteläpuoli, Santtion ympäristö, Hiun lenkki, kaikki lähisaaret ja koivisto. Tämäkään ei vielä riittäisi, sillä kaupunki lupaa metsästysoikeuden myös kaikille myöhemmin hankkimilleen alueille automaattisesti.

Paitsi Uusikaupunkilaisia, uusi sopimus koskee myös Pyhämaalaisia. Sopimus poistaisi Pyhämaan Sisulta, paikalliselta metsästysseuralta, yksinoikeuden alueeseen. Uusikaupunkilaiset pääsisivät myös metsästämään Pyhämaan kaupungin omistamilla maa-alueilla.

Sopimus kaupungin kanssa saatiin aikaiseksi tammikuussa 1976, joskaan ei siinä sanamuodossa jota alunperin ehdotettiin.

Urheilumetsästäjät kirjoittivat myös vastineen edellämämainitusta kirjoituksesta Uudenkaupungin Sanomiin 24.01.1976 joka lyhennettynä kuuluu seuraavasti:

Uudenkaupungin Sanomissa olleen kirjoituksen johdosta haluamme esiintuoda seuraavaa.

Kirjoituksessa mainitut kuntopolut ja lähisaaret sisältyvät nyt allekirjoitettuun sopimukseen, kuten aikaisemminkin, mutta tässä kohdin kirjoituksen laatijat osoittautuivat täysin asiantuntemattomiksi henkilöiksi, olemmehan rauhoittaneet oma-aloitteisesti nämä alueet jo toistakymmentä vuotta sitten, suorittaen kyseisillä alueilla ainoastaan riistanhoito- ja valvontatoimenpiteitä. Todisteena riistanhoitotyöstämme on mm. voimakkaasti kasvanut fasaanikantamme.

Valitettavasti meistä riippumattomista tekijöistä Pyhämaan Sisu r.y. oli myös vedetty mukaan tähän kirjoitukseen. Meidän välisemme suhteet ovat mitä parhaimmat, mielestämme jopa esimerkilliset. Kaikki yhteiset asiat on tähänkin asti pystytty keskusteluin ratkomaan (ja uskomme näin tapahtuvan vastaisuudessakin), eikä niitä ole tarvinnut käsitellä julkisensanan palstoilla.

1977 -1986

Vuosi alkoi varsin traagisissa merkeissä seuran pitkäaikaisen puheenjohtajan Arvi Aaltosen äkillisen poismenon johdosta. Uusi johtokunta, ja ennenkaikkea varapuheenjohtaja Urmas Saari, joutuivat aloittamaan tehtävänsä vaikeissa olosuhteissa, ilman Aaltosen pitkän kokemuksen tuomaa asiantuntemusta ja rutiinia. Vaikeasta alusta huolimatta Urmas Saari hoiti menestyksellisesti puheenjohtajan raskaat tehtävät 19 vuotta.

Toiminnan oli kuitenkin jatkuttava ja harrastuksessamme tarvitsimme maanomistajien luottavaista ja suopeaa suhtautumista, niinpä näissä merkeissä järjestettiin kesällä maanomistajille saunailta erämajalla. Tärkeintä pr-toimintaa edustivat tietenkin jo toistakertaa järjestettävät hirvipeijaiset jotka tarjottiin maanomistajille. Lähes sadan hengen joukko oli kokoontunut nauttimaan hirvipaistista ja asiaankuuluvista virvokkeista Motelli Lännentien tiloihin. Arvokkaasta erämajasta on myös huolehdittu asiaankuuluvasti talkoovoimin. Ympäristöä ja majaa on siistitty, ja vuonna 1977 majaan asennettiin uusi kiuas ja kaatuneen lipputangon tilalle pystytettiin uusi.

Vuonna 1977 käytiin myös kiivasta keskustelua jäsen- ja liittymismaksujen korotuksesta, jäsenmäärän kovan kasvun hillitsemiseksi. Tähän asti käytössä olleet 300 mk liittymismaksu ja 30 mk jäsenmaksu päätettiin korottaa 1000 mk ja 50 mk. Keskustelussa esitettiin jopa 1500 mk:n liittymismaksua, mutta siitä luovuttiin. Suurin syy liittymismaksun liiallisesta korotuksesta luopumiseen oli kenties kaupunginhallituksesta kantautuneet huhut, joiden mukaan kaupunki ei enää jatkaisi vuokrasopimuksia mikäli maksu nousisi 1500 mk. Myös vähäosaisten syrjinnästä oltiin huolissaan.

Tämäkin maksujen korotus taisi olla liikaa koska vuonna 1977 seuran ei liittynyt yhtään uutta jäsentä. Maksuja korjattiinkin alaspäin jo seuraavana vuonna. Vuosikokouksessa 27.01.1978 päätettiin liittymismaksu puolittaa 500 markkaan, ja jäsenmaksu pitää edellisvuonna päätetyssä 50 markassa.

Tästä eteenpäin toiminta jatkui totuttuja polkuja pitkin. Muutaman kerran vuodessa järjestettiin talkoita, joihin ei aina ollut kovin helppo löytää vapaaehtoisia. Vuonna 1979 mittavimmat talkootyöt olivat montavuotta vireillä ollut erämajan laiturin rakennus sekä kevät talvella ruopatuksi saatu laiturin edusta.

Vuonna 1979 Uudenkaupungin Urheilumetsästäjät päättivät liittyä toistamiseen Suomen metsästäjäliittoon, josta seura erosi vuonna 1966. Tuohon aikaan Suomen metsästäjäliiton jäsenmaksu toi seuralle kuluja n. 7 - 8 mk jäsentä kohden, ja jäsenetuna Urheilumetsästäjät alkoivat saada Urheilumetsästyslehteä.

80-luvun alussa seuran jäsenmäärä ylitti 200 jäsenen rajan, ollen vuonna 1982 peräti 210. Uudenkaupungin Urheilumetsästäjät seurasivat huolestuneina yhä jatkuvaa riistakantojen vähenemistä, johon vaikutti lisääntynyt metsästyspaine, mutta varmasti suurempi pienriistan verottaja oli 80-luvun alusta asti voimakkaasti lisääntynyt supikoirakanta.

08.01.1982 oikeusministeriö hyväksyi seuran uudet säännöt ja nimenmuutoksen. Nyt seuran nimi oli virallisesti Uudenkaupungin Urheilumetsästäjät r.y.

Vuonna 1985 seura hankkikin supiloukkuja jotta tämän pienriistaa vähentävän pedon lisääntymistä seuran alueilla saatiin rajoitetuksi. Vuosikymmenen loppupuolella havaittiin ilahduttavasti mm. rusakon ja jäniskantojen huomattavaa kehitystä parempaan suuntaan.

1987 -1997

Vuonna 1987 saatiin allekirjoitettua monta vuotta vireillä ollut metsästys sopimus Pyhämaan Sisun kanssa, koskien Raulion alueen metsästystä.

Sopimus antoi Sisun jäsenille metsästys oikeuden hirville koko raulion alueella, ja peuroille määrätyillä alueilla. UUM:llä ei hirvenmetsästys oikeutta sopimukseen sisältynyt, mutta peuran metsästyksessä seura noudatti samoja sääntöjä ja etuuksia kuin Sisukin. Pienriistanmetsästyksen oli oikeus molemmilla seuroilla.

Seurat myös rauhoittivat alueen pienriistanmetsästyksessä vuosittain kahdeksi viikoksi, ajoittuen hirvenmetsästyksen aloitustäivän kummallekin puolelle.

Tämä sopimus on toiminut molempien seurojen ja maanomistajien välillä kiitettävästi jo kymmenen vuotta, ja se uusiutuukin automaattisesti vuosittain.

Vuoden 1987 alussa uusittiin Kauko Telenin suunnittelema seuran viiri. Viiri pysyi muuten entisenlaisena, mutta seuran nimen muutoksen takia viirit jouduttiin uusimaan. Ensimmäiseksi uusi viiri luovutettiin silloiselle kaupunginjohta Salaterälle.

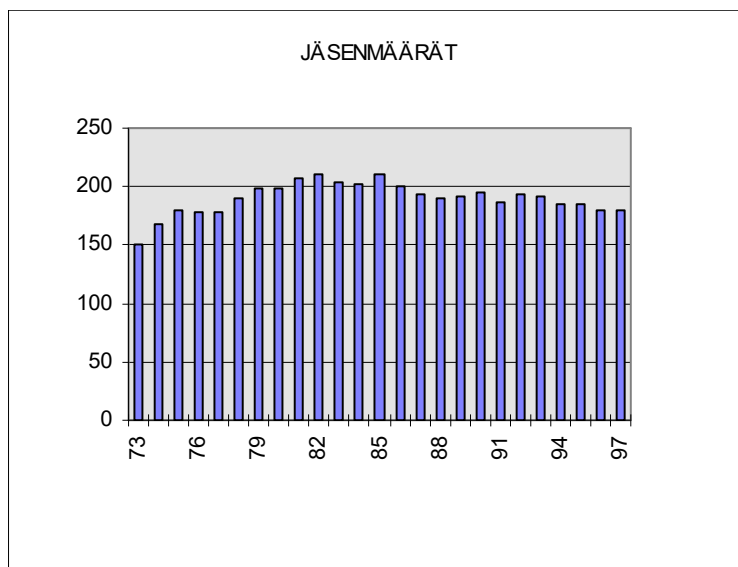
90-luku alkoi varsin suotuisissa merkeissä, saalismäärien selvä lisäys on tullut metsäjäniksen, sinisorsan ja tavin kohdalla. Vahinkolintujen (varis, lokki yms.) määrä näytti lähenevän nollaa. Tosin jo seuraavana vuonna varista ammuttiin ennätysmäärä 229 kpl, ja supikoiriakin liki viisikymmentä. Näiden vähinkoeläinten lisääntynyt metsästys onkin osoitus Uudenkaupungin Urheilumetsästäjien vakavasta suhtautumisesta riistanhoitotyöhön. Myös riistapeltoja tehtiin huomattavan paljon.

Vuonna -94 keväällä järjestettiin pönttöporaustalkoot jossa porattiin telkän ja pikkulinnunpönttöjä yli 200 kpl.

Vuonna -95 kunnostettiin haulikkorata vetäjien toimesta, ja tulos olikin huomattavan hyvä. Myös ensimmäiset havainnot metsäkauriista tehtiin samana vuonna.

Näistä asetelmista onkin hyvä siirtyä Uudenkaupungin Urheilumetsästäjien juhluvuoteen 1997, jolloin seura täyttää kunniakkaat 75 vuotta.

Jäsenmäärät vuosittain:

URHEILUMETSÄSTÄJÄT r.y:n

puheenjohtajat ja sihteerit

vv. 1922 - 1996

puheenjohtaja:

Emil Soima	1922 - 1923
Kaarlo Ailio	1923 - 1939
Jalmari Laine	1939 - 1941
Arvo Mäkinen	1941 - 1942
Harry Lockmer	1942 - 1964
Arvi Aaltonen	1964 - 1977
Urmas Saari	1977 - 1995
Ilari Ampuja	1995 -

sihteeri:

E.Lönnroth	1922
J.Valkama	1922 - 1931
Y.koskinen	1931 - 1933
Arvo Mäkinen	1933 - 1938
Armas Luottela	1938 - 1943
Paul Zenger	1943 - 1944
Armas Luottela	1944 - 1966
Yrjö Ampuja	1966 - 1971
Jorma Kinnunen	1971 - 1973
Timo Laine	1973 - 1979
Yrjö Jaatinen	1980 - 1985
Hemmo Männistö	1985 - 1990
Ilari Ampuja	1990 - 1995
Jarmo Laaksonen	1995 -

URHEILUMETSÄSTÄJÄT r.y:n johtokunta 1996

AMPUJA ILARI	PUH.JOHT
LAINEN TIMO	VARAPUH.JOHT.
RENFORS HANNU	RAH.HOIT.
LAAKSONEN JARMO	SIHTEERI
KINNUNEN JORMA	JÄSEN
SAARI URMAS	JÄSEN
HYYTIÄ OLLI	JÄSEN
MÄNNISTÖ HEMMO	JÄSEN
KULMALA ERKKI	JÄSEN
MATTILA ARTO	VARAJÄSEN
CLAVER RALF	VARAJÄSEN